

are presented in the article. The theoretical analysis of the personality psychological culture concept and the phenomenon significance for the specialist's formation in pedagogical activity are presented. The cognitive, reflexive-perceptual, affective, volitional, communicative, regulatory and value-semantic components of the teacher's psychological culture are analyzed. It is presented that certain components development occurs due to the complex transformation of individual psychological and personality properties and future specialists' qualities. It has been determined that the individual psychological culture is one of the necessary condition for person's self-development and the adaptive processes efficiency, in particular - for the higher educational establishment students, as well as a factor of young people future successful profession. It is presented that the self-assessment of the future teacher's professionally important qualities is a complex dynamic psychological combination, which is formed as a result of the personal development and professional assessments of the future specialist's respective qualities in the pedagogical sphere. As a result of the experimental research it is determined that the process of self-esteem of the future teacher's professionally important qualities is directly related to the formation of the individual psychological culture, therefore the introduction of innovative pedagogical technologies, in particular - the training work forms in the educational process of educational establishments are of great importance today.

Key words: *adaptation, higher educational establishment, person psychological culture, cognitive component of psychological culture, teacher's psychological culture components, self-esteem, self-assessment of the teacher's professionally important qualities.*

Пухно Світлана Валеріївна – кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології Навчально-наукового інституту педагогіки і психології Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка.

УДК 159.922-056.12(043.3)

Семенія О.І.

СТРУКТУРА ЖИТТЄВИХ ПРАГНЕНЬ ЯК ЦІЛІСНОГО КОНСТРУКТУ

Стаття присвячена аналізу результатів емпіричного дослідження внутрішньої структури життєвих прагнень особистості із різною часовою орієнтацією. Дослідження здійснювалося на вибірці працівників МНС. Виявлено значно перевага групи працівників МНС, які були орієнтовані на минулий та теперішній час, відносно групи зі ставленням до майбутнього. Досліджувані зі ставленням до минулого та теперішнього краще оцінюють власні потреби у досягненнях зовнішніх прагнень та здатності самореалізації в умовах відсутності надійних гарантій успіху, чіткіше визначають вірогідність досягнень та готові до боротьби за результат. Проте, працівники МНС зі

переважаючим ставленням до майбутнього виявляються більш сконцентрованими та зануреними у процес діяльності.

Ключові слова: життєві прагнення, життєстійкість, часова орієнтація, сенсожиттєві орієнтації.

Постановка проблеми. В українській психології різні аспекти життєвих прагнень особистості досліджувалися С. Д. Максименко, В. О. Татенко, Т. М. Титаренко, Г. В. Гуменюк, І. А. Гуляс та ін. Але цілісна модель даного конструкту в науці відсутня, представлено лише окремі розрізнені психологічні складові, не досліджено роль часової перспективи у становленні самоефективності особистості. В умовах сучасного суспільства абсолютно очевидна необхідність розширення концепції життєвих прагнень та розробки їх психологічного змісту.

Мета статті – аналіз результатів емпіричного дослідження взаємовпливу показників життєвих прагнень, ресурсів подолання стресу та смисложиттєвих орієнтацій особистості на прикладі працівників МНС.

Виклад основного матеріалу і результатів дослідження. Для дослідження взаємовпливу показників життєвих прагнень, ресурсів подолання стресу та сенсожиттєвих орієнтацій був застосований метод кореляційного аналізу. Також був досліджений вплив цих показників за ставленням до часу. Взаємовплив показників життєвих прагнень та життєстійкості працівників МНС досліджувалися за методикою Е. Десі та Р. Райана та опитувальником життєстійкості в адаптації Д. О. Леонтєва.

Серед працівників МНС, орієнтованих на майбутнє, виявлено статистично значущий додатній зв'язок ($r=0,244$, $p<0,05$) за показниками вірогідності зовнішніх прагнень та прийняттям ризику. Отже, респонденти, оцінюючи власну спроможність досягнення поставленої мети, готові до дії прогнозованих та несподіваних стресових чинників. Таку саму виразну спроможність виявлено також у працівників МНС, орієнтованих на минулий та теперішній час, причому вони виявили більшу готовність до прийняття ризику. Залежність показників результатів досягнень за внутрішніми прагненнями та контролем виявила статистично значущий додатній зв'язок в обох групах працівників МНС за ставленням до часу. В групі осіб, які орієнтувалися на минулий та теперішній час, цей зв'язок був майже однаковим за значенням ($r=0,372$, $p<0,01$ та $r=0,377$, $p<0,01$), отже представники обох груп при досягненні певних успіхів за власними внутрішніми прагненнями виявляли тенденцію до відчуття контролю власного життєвого шляху.

В групі працівників МНС зі ставленням до минулого та теперішнього часу також були виявлені окремі статистично значущі залежності життєвих прагнень та показників життєстійкості. Так, за важливістю зовнішніх прагнень та показниками здатності прийняття ризику було виявлено сильний додатній прямий зв'язок ($r=0,541$, $p<0,01$), тобто, при оцінці важливості ними усвідомлювався факт виникнення стресових ситуацій та наявність ризику

підвищувала важливість поставленої мети. Також в цій часовій групі були визначені додатні прямі зв'язки результатів досягнення за зовнішністю та зовнішніми прагнення з показниками контролю ($r=0,435$, $p<0,01$ та $r=0,365$, $p<0,01$). Отже, ця група виявила пряму залежність задоволення власних прагнень фізичної привабливості, соціальної визначності, матеріальної забезпеченості та відчуття керованості власним життям.

Проаналізуємо результати дослідження кореляційних зв'язків життєвих прагнень та сенсожиттєвих орієнтацій представників досліджуваної вибірки.

Група працівників МНС зі ставленням до минулого часу виявила сильний виражений додатній вплив важливості зовнішніх ($r=0,565$, $p<0,01$) та внутрішніх ($r=0,331$, $p<0,01$) прагнень та вірогідності зовнішніх ($r=0,401$, $p<0,01$) та внутрішніх ($r=0,316$, $p<0,01$) прагнень на показник «Мета» опитувальника сенсожиттєвих орієнтацій. Тобто, за наявності зовнішніх та внутрішніх прагнень, чіткого розуміння важливості та вірогідності їх досягнень, вони визначали власне життя як осмислений та спрямований шлях.

В групі майбутнього часу за показниками процесу виділяються статично значущі впливи за важливість внутрішніх та зовнішніх прагнень, вірогідності зовнішніх прагнень, результату досягнень за внутрішніми та зовнішніми прагненнями. Такий характер залежностей вказує на прямий вплив на емоційну та смислову складові життєвого процесу факту вірної оцінки важливості ($r=0,431$, $p<0,01$) та вірогідності ($r=0,560$, $p<0,01$) досягнення мети. У свою чергу, показники важливості внутрішніх прагнень ($r=-0,287$, $p<0,05$) та результатів досягнення за внутрішніми та зовнішніми прагненнями ($r=-0,546$, $p<0,01$ та $r=-0,309$, $p<0,05$) мають зворотну дію, тобто надмірне отримання задоволення від процесу діяльності перешкоджає отримання фактичних результатів та важливості праці над собою. Така ж сама побудова взаємозв'язків притаманна й групі минулого та теперішнього часу. Там теж визначається вплив додатній вплив показників важливості та вірогідності зовнішніх прагнень ($r=0,625$, $p<0,01$ та $r=0,543$, $p<0,01$) та зворотній вплив результату досягнень внутрішніх прагнень ($r=-0,359$, $p<0,05$). Проте, вплив результату зовнішніх прагнень має додатній вплив ($r=0,322$, $p<0,05$) та існує вплив вірогідності внутрішніх прагнень ($r=0,263$, $p<0,05$), що додатково характеризує досліджуваних зі ставлення до минулого та теперішнього часу як людей, які отримують задоволення в процесі досягнення матеріальних та суспільних благ та можливостей на особистий розвиток.

Однаковий характер впливу важливості внутрішніх прагнень ($r=0,333$, $p<0,01$ та $r=0,437$, $p<0,01$) та вірогідності зовнішніх прагнень ($r=0,313$, $p<0,05$) ($r=0,255$, $p<0,05$) на результат визначається в обох часових групах. Отже, продуктивність та осмисленість діяльності напряму залежить від власної оцінки важливості зовнішніх досягнень та сподівань на супутній внутрішній розвиток особистості. Проте, окремо у групі досліджуваних зі ставленням до минулого та теперішнього часу відбувається прямий вплив вірогідності досягнення внутрішніх прагнень ($r=0,255$, $p<0,05$) на результат, тобто, чітка оцінка власної

готовності на досягнення зовнішніх благ обумовлює смислову складову результативності. У досліджуваних зі ставленням до майбутнього відбувається зворотній вплив результату досягнення внутрішніх прагнень ($r=-0,365$, $p<0,01$) на результат оцінки власного життя.

В групі минулого та теперішнього часу додатні впливи важливості ($r=0,348$, $p<0,01$), вірогідності ($r=0,262$, $p<0,05$) та результату досягнень зовнішніх прагнень ($r=0,313$, $p<0,01$) на показники «Локус Я» характеризували свободу розбудови власного життя у відповідності з особистими уявленнями. Досліджувані за групою майбутнього часу виявили прямий вплив ($r=0,243$, $p<0,05$) оцінки сподівань досягнення зовнішніх прагнень на явлення себе як сильною та самодостатньою людини.

За спільними впливами важливості зовнішніх прагнень ($r=0,338$, $p<0,01$ та $r=0,608$, $p<0,01$), вірогідності внутрішніх ($r=0,262$, $p<0,05$ та $r=0,445$, $p<0,01$) та зовнішніх прагнень на показник «Локус Життя» досліджувані, які були орієнтовані на минулий на теперішній час, виявили себе більш впевненими в керованості процесом власного життя за наявності чіткого розуміння власних потреб та впевненості їх досягнення. Також це підсилював прямий вплив показника важливості внутрішніх прагнень ($r=0,247$, $p<0,05$). Натомість від'ємний вплив показників результатів досягнень за зовнішністю ($r=-0,327$, $p<0,05$), внутрішніми ($r=-0,443$, $p<0,05$) та зовнішніми ($r=0,256$, $p<0,05$) прагненнями виявив у досліджуваних, які були орієнтовані на майбутній час, відчуття зумовленості власного життя.

За результатами проведення порівняльного аналізу коефіцієнтів кореляції показників життєвих прагнень та смисложиттєвих орієнтацій (табл. 1) слід виділити статистично значущі взаємозв'язки. Отже, досліджувані зі ставленням до минулого та теперішнього часу виявилися кращі за своїх опонентів за взаємовпливом показників важливості зовнішніх ($\Delta r=-0,597$, $p=0,001$) та внутрішніх ($\Delta r=-0,407$, $p=0,010$) прагнень, вірогідності зовнішніх прагнень ($\Delta r=-0,456$, $p=0,003$) та показників шкали «Мета». Ці особи набагато краще усвідомлюють власні життєві завдання та важливість чіткого розуміння власних потреб та оцінки ймовірності їх задоволення.

Таблиця 1

Порівняльний аналіз коефіцієнтів кореляції показників життєвих прагнень та сенсожиттєвих орієнтацій

Показники		Мета	Процес	Результат	Локус Я	Локус Життя
Важливість зовнішніх прагнень	Δr	-0,597	-0,194	-0,104	-0,284	-0,270
	P	0,001	0,100	0,457	0,068	0,032
Важливість внутрішніх прагнень	Δr	-0,407	-0,462	-0,025	-0,375	-0,219
	P	0,010	0,003	0,878	0,020	0,171

Вірогідність зовнішніх прагнень	Δr	-0,456	0,017	-0,138	-0,019	-0,183
	P	0,003	0,882	0,354	0,901	0,201
Вірогідність внутрішніх прагнень	Δr	-0,160	-0,018	0,058	0,033	-0,035
	P	0,300	0,452	0,700	0,835	0,809
Результат досягнень за зовнішністю	Δr	-0,365	-0,173	-0,260	-0,269	-0,415
	P	0,023	0,285	0,107	0,147	0,009
Результат досягнень за внутрішніми прагненнями	Δr	-0,038	-0,187	-0,150	-0,236	-0,269
	P	0,815	0,151	0,317	0,147	0,067
Результат досягнень за зовнішніми прагненнями	Δr	-0,293	0,631	-0,206	-0,324	-0,287
	p	0,071	0,001	0,205	0,041	0,073
Рівень розбіжності прагнень та досягнень	Δr	-0,229	0,086	-0,299	-0,037	-0,249
	p	0,156	0,599	0,065	0,819	0,123
Потенціал особистості за зовнішніми прагненнями	Δr	-0,166	0,082	-0,226	0,010	-0,182
	p	0,305	0,616	0,165	0,950	0,263
Потенціал особистості за внутрішніми прагненнями	Δr	0,108	0,138	-0,033	0,207	-0,070
	p	0,600	0,503	0,872	0,314	0,730

Примітка: напівжирним шрифтом виділені статистично значущі розбіжності ($p < 0,05$)

Порівняльний аналіз взаємовпливів показників важливості внутрішніх прагнень ($\Delta r = -0,462$, $p = 0,003$), результату досягнень за зовнішніми прагненнями ($\Delta r = 0,631$, $p = 0,001$) та шкали «Процес» свідчить про наявність у досліджуваних, орієнтованих на минулий та теперішній час, сильнішої позиції оцінки необхідності внутрішнього зросту та досить слабкої позиції щодо реальної реалізації власних матеріальних потреб під час власного перебігу життєвого процесу.

Залежності показників «Локус Я» та важливості внутрішніх прагнень ($\Delta r = -0,375$, $p = 0,002$) і результату зовнішніх досягнень ($\Delta r = -0,324$, $p = 0,041$) також

носять від'ємний характер, що свідчить про перевагу досліджуваних, які були орієнтовані на минулий та теперішній час. Така сама тенденція поширюється на ставлення цих досліджуваних до керованості життям, а саме, показники важливості зовнішніх прагнень ($\Delta r = -0,270$, $p = 0,032$) та результату досягнень за зовнішність ($\Delta r = -0,415$, $p = 0,009$) визначають відчуття власного контролю перебігу життєвого процесу за наявності чітких прагнень до задоволення зовнішніх потреб та реальних результатів розвитку власної фізичної привабливості.

За результатами аналізу показників досліджуваних, орієнтованих на майбутній час, можна визначити додатній взаємовплив відчуття емоційної наповненості життя на показники успіху предметної діяльності ($r = 0,359$, $p < 0,01$) та міжособистісного спілкування ($r = 0,352$, $p < 0,01$). У групі досліджуваних, орієнтованих на минулий та теперішній час, спостерігається така ж сама тенденція, тобто вони так само при отриманні задоволення від процесу діяльності налаштовані на ефективні дії ($r = 0,466$, $p < 0,01$) та конструктивний комунікативний процес ($r = 0,306$, $p < 0,01$).

Проте ці самі досліджувані демонструють важливий характер додатного взаємозв'язку всіх показників смисложиттєвих ставлень на впровадження ефективної діяльності. Так, показники шкали «Мета» мають вплив на предметну діяльність, а коефіцієнт кореляції дорівнює $r = 0,247$, при $p < 0,01$, шкали «Процес» - $r = 0,466$, при $p < 0,01$, шкали «Результат» - $r = 0,450$, при $p < 0,01$, шкали «Локус Я» - $r = 0,485$, $p < 0,01$, шкали «Локус Життя» - $r = 0,559$, $p < 0,01$. Тобто, наявність чітких цілей, емоційна наповненість життєвого процесу, задоволеність самореалізацією, відчуття «хазяїна життя» та контролю життєвого перебігу подій формують великі оцінки успіху власної діяльності.

За впливом на предметну діяльність в групі працівників МНС зі ставленням до минулого та теперішнього часу визначалася дія показників важливості зовнішніх та внутрішніх прагнень ($r = 0,548$, $p < 0,01$ та $r = 0,236$, $p < 0,05$), вірогідності зовнішніх та внутрішніх прагнень ($r = 0,599$, $p < 0,01$ та $r = 0,481$, $p < 0,01$), результату досягнень за зовнішністю та зовнішніми прагненнями ($r = 0,272$, $p < 0,05$ та $r = 0,299$, $p < 0,05$). Тобто, визначалася значна участь в процесі формування успішної діяльності чітко зрозумілих «зовнішніх» цілей, впевненість у можливості їх реалізації та в необхідному особистісному розвитку. Також вплив меншої міри мали розуміння важливості внутрішніх досягнень та реальні досягнення успіху матеріальних та соціальних благ та фізичної привабливості.

В сфері міжособистісного спілкування розвиток відбувався в прямій залежності від чіткості сформованості матеріальних потреб ($r = 0,433$, $p < 0,01$), оцінки ймовірності їх досягнень ($r = 0,384$, $p < 0,01$) та впевненості в розширенні внутрішнього простору особистості ($r = 0,339$, $p < 0,01$).

В групі працівників МНС зі ставленням до майбутнього визначалася пряма залежність показників самоефективності від важливості зовнішніх прагнень ($r = 0,382$, $p < 0,01$ та $r = 0,257$, $p < 0,05$). Тобто, їх впевненість у досягненні

матеріальних благ та визнання в соціальному оточенні визначала успіх впровадження діяльності та розбудови комунікативного простору. В свою чергу успішна реалізація комунікативних процесів негативно відображалася на результатах реалізації внутрішніх прагнень ($r=-0,269$, $p<0,05$).

Дослідження порівняльного характеру коефіцієнтів кореляції визначило однозначну перевагу досліджуваних зі ставлення до минулого та теперішнього часу

В рамках реалізації успішної предметної діяльності вони виявили залежність від важливості зовнішніх та внутрішніх прагнень ($\Delta r=-0,461$, $p=0,002$ та $\Delta r=-0,466$, $p=0,003$) та оцінки результатів досягнень за зовнішніми прагненнями ($\Delta r=-0,400$, $p=0,013$). Тобто, ці досліджувані були кращі в досягненні успіху власної діяльності, завдяки змозі вірно визначати свої цілі та оцінки власних досягнень в сфері соціального та кар'єрного розвитку.

Висновки. Таким чином, аналіз дослідження виявило значну перевагу групи працівників МНС, які були орієнтовані на минулий та теперішній час, перед групою зі ставленням до майбутнього. Досліджувані зі ставленням до минулого та теперішнього краще оцінюють власні потреби у досягненнях зовнішніх прагнень та здатності самореалізації в умовах відсутності надійних гарантій успіху, чіткіше визначали вірогідність досягнень та готові були до боротьби за результат. Вони вільно та успішно конструюють власний простір міжособистісних комунікацій, що визначає переваги цих досліджуваних та підсилює відчуття впевненості на шляху вибору власних задач та сенсу життя. Досліджувані цієї групи були кращі в досягненні успіху власної діяльності, завдяки змозі вірно визначати свої цілі та оцінки власних досягнень на соціальних та кар'єрних розвитку, краще усвідомлювали сильні сторони своєї особистості та можливості досягнення власних цілей та задач. Проте, досліджувані зі ставленням до майбутнього виявилися більш сконцентрованими та зануреними у процес діяльності.

Перспективи подальшого дослідження полягають у створенні моделі структури життєвих прагнень особистості.

Література

1. Бандура А. Теория социального научения / Альберт Бандура. — СПб. : Евразия, 2000. - 320 с.
2. Огнев А.С. Теоретические основы психологии субъектогенеза /А.С. Огнев. – Киев, 1997 – 121 с.
3. Deci, E. L., & Ryan, R. M. The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 2000, 11, 227-268.

Транслітерація

1. Bandura A. Teoriya socialnogo naucheniya [Theory of the social teaching], 2000, 320 p.

2. Ognev A.S. Teoreticheskie osnovi psihologii sub'ektogeneza [Theoretical bases of psychology of cujectgenez], 1997, 121 p.

3.. Deci, E. L., & Ryan, R. M. The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. Psychological Inquiry, 2000, 11, 268p.

Семененя А.И.

СТРУКТУРА ЖИЗНЕННЫХ УСТРЕМЛЕНИЙ КАК ЦЕЛОСТНОГО КОНСТРУКТА

Статья посвящена анализу результатов эмпирического исследования внутренней структуры жизненных устремлений личности с разной часовой ориентацией. Исследование осуществлялось на выборке работников МЧС. Выявило значительное преимущество группы работников МЧС, которые были ориентированы на прошлое и настоящее, относительно группы с преобладающим отношением к будущему. Продемонстрировано, что испытуемые с отношением к прошлому и настоящему лучше оценивают собственные потребности в достижениях внешних устремлений и способности самореализации в условиях отсутствия надежных гарантий успеха, четче определяют достоверность достижений и готовы к борьбе за результат. Однако, работники МЧС с преобладающим отношением к будущему оказываются более сконцентрированными и погруженными в процесс деятельности.

Ключевые слова: *жизненные стремления, жизнестойкость, часовая ориентация, сенсожиттєві ориентації.*

Siemienienia O.

STRUCTURE OF LIFE ASPIRATION AS A HOLISTIC CONSTRUCTION

The article is devoted to the analysis of the empirical study's results of the life aspirations' internal structure of an individual with a different hourly orientation. The study was carried out on a sample of EMERCOM employees. A significant advantage of a group of EMERCOM employees, which were focused on the past and present, in comparison with the group with a predominant attitude towards the future, was revealed. It is demonstrated that subjects with an attitude toward the past and the present better assess their own needs in the achievements of external aspirations and the ability to self-realization in the absence of reliable guarantees of success, they determine the reliability of achievements more clearly and are ready to fight for the result. However, EMERCOM employees with a predominant attitude toward the future are more concentrated and immersed in the process of activity.

Key words: *life aspirations, vitality, hourly orientation, sensor orientation.*

Семенія О.І. – аспірант кафедри загальної психології і психології розвитку особистості Одеського національного університету імені І.І. Мечникова.

УДК 159.92

Spitska L.V.

PSYCHODYNAMIC CONCEPTS OF INTRAPERSONAL CONFLICTS AND THEIR CAUSES

Psychodynamic concepts of intrapersonal conflicts are revealed. It is noted that there are four types of conflict-causing situations: physical barriers that can not meet the basic needs; lack of an object that is necessary to meet the needs; biological limitations; social conditions. It is shown that the external causes of intrapersonal conflict, which are caused by the situation of the individual in society, are related to the macrosystem and are rooted in the nature of social structure, social structure of society, its political, economic life.

Key words: *conflict, intrapersonal conflict, personality, psychodynamic concepts.*

Statement of the problem. Basis concepts of intrapersonal conflict is a structural theory of Sigmund Freud. According to his ideas, the human mind consists of three bodies: the id, I superego. Eid operates almost completely unconscious and subject to the "pleasure principle", knowing neither good nor evil, not guided by moral and ethical guidelines, and mainly - sexual and libidinal drives plan. Despite this, Eid retains its value throughout the life of the individual, while remaining free from any restrictions. Eid is committed to the expression of the primary principle of human life - the instantaneous discharge of psychic energy. Eid knows not only ethical and moral constraints, but also fear, and hence its manifestations, if they are not keep, can pose a danger to society.

Analysis of recent research and publications. As Freud writes "With inclinations it is filled with energy , but does not have the organization does not reveal the general will, but only the desire to satisfy instinctual needs while maintaining the principle of pleasure. Processes It does not exist in logical laws of thought, especially the thesis of contradiction. Opposing impulses exist side by side, without canceling each other and not moving away from each other, in the best case for the discharge power under pressure of economic coercion together in compromise formations. In It there is nothing that could be identified with the denial, and we were surprised to see the exclusion of well-known philosophical position that space and time are necessary forms of our mental acts. In It's not anything that would be consistent with the notion of time, no recognition of the flow in time and that extremely strange and philosophers to be explained, there is no mental process changes over time. Impulsive desires that never overstep It, as well as experiences that have fallen due to displacement in Ono,